

NEUVOSTON SUOSITUS,
annettu 9 päivänä heinäkuuta 2019,
Alankomaiden vuoden 2019 kansallisesta uudistusohjelmasta sekä samassa yhteydessä annettu
Alankomaiden vuoden 2019 vakausohjelmaa koskeva neuvoston lausunto
(2019/C 301/19)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16 päivänä marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselmat,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio hyväksyi 21 päivänä marraskuuta 2018 vuotuisen kasvuselvityksen, mikä aloitti vuoden 2019 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson. Se otti huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 17 päivänä marraskuuta 2017 antaman Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilariaa koskevan julistuksen. Eurooppa-neuvosto vahvisti vuotuisen kasvuselvityksen ensisijaiset tavoitteet 21 päivänä maaliskuuta 2019. Komissio hyväksyi 21 päivänä marraskuuta 2018 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 perusteella myös varoituskäytännön koskevan kertomuksen, jossa se katsoi, että Alankomaat kuuluu niihin jäsenvaltioihin, joista laadittaisiin perusteellinen tarkastelu. Samana päivänä komissio hyväksyi myös suosituksen neuvoston suositukseksi euroalueen talouspolitiikasta, jonka Eurooppa-neuvosto vahvisti 21 päivänä maaliskuuta 2019. Neuvosto hyväksyi 9 päivänä huhtikuuta 2019 suosituksen euroalueen talouspolitiikasta ⁽³⁾, jäljempänä 'vuoden 2019 euroalueen suositus', jossa esitetään viisi euroaluetta koskevaa suositusta, jäljempänä 'euroaluetta koskevat suositukset'.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ EUVL C 136, 12.4.2019, s. 1.

- (2) Koska Alankomaat kuuluu jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö on euro, ja koska taloudet ovat talous- ja rahaliitossa vahvasti yhteydessä toisiinsa, Alankomaiden olisi varmistettava, että jäljempänä esitettävistä suosituksista 1 ja 3 ilmenevä vuoden 2019 euroalueen suositus pannaan täytäntöön täysimääräisesti ja oikea-aikaisesti. Erityisesti investointitoimenpiteet ja palkkojen nousua tukevat toimenpiteet edistävät euroaluetta koskevan suosituksen 1 noudattamista euroalueen tasapainottamisen osalta, verotusta koskevat toimenpiteet edistävät euroaluetta koskevan suosituksen 2 noudattamista aggressiivisen verosuunnittelun torjunnan osalta, ja velanoton suosimisen vähentäminen kotitaloussektorilla edistää euroaluetta koskevan suosituksen 4 noudattamista siltä osin kuin on kyse velanoton suosimisen vähentämisestä verotuksessa.
- (3) Alankomaita koskeva vuoden 2019 maaraportti julkaistiin 27 päivänä helmikuuta 2019. Siinä arvioitiin Alankomaiden edistymistä neuvoston 13 päivänä heinäkuuta 2018 hyväksymien maakohtaisten suositusten ⁽⁴⁾ noudattamisessa, aiempina vuosina annettujen maakohtaisten suositusten noudattamisessa ja kansallisten Eurooppa 2020 -tavoitteidensa saavuttamisessa. Lisäksi siihen sisältyi asetuksen (EU) N:o 1176/2011 5 artiklan nojalla laadittu perusteellinen tarkastelu, jonka tulokset julkaistiin samaten 27 päivänä helmikuuta 2019. Komissio päätteli analyysinsä perusteella, että Alankomaiden makrotaloudessa on epätasapainoja. Epätasapainot liittyvät suureen yksityiseen velkaan ja suureen vaihtotaseen ylijäämään, ja ne vaikuttavat myös muihin maihin. Yksityinen velka suhteessa BKT:hen on talouskasvun ansiosta edelleen vähentynyt sekä yritysten että kotitalouksien osalta, mutta velan määrä on edelleen suuri. Kotitalouksien nimelliselvelka kuitenkin kasvaa hitaasti asuntojen hintojen nousun seurauksena.
- (4) Alankomaat toimitti vuoden 2019 kansallisen uudistusohjelmansa ja vuoden 2019 vakausohjelmansa 29 päivänä huhtikuuta 2019. Ohjelmat on arvioitu samaan aikaan, jotta niiden keskinäiset yhteydet on voitu ottaa huomioon.
- (5) Kauden 2014–2020 Euroopan rakenne- ja investointirahastojen, jäljempänä 'ERI-rahastot', ohjelmasuunnittelussa on otettu huomioon asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset. Kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ⁽⁵⁾ 23 artiklassa säädetään, komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkastelemaan uudelleen kumpanuussopimustaan ja asiaankuuluvia ohjelmiaan ja esittämään niihin muutoksia, kun tämä on tarpeen asiaankuuluvien neuvoston suositusten täytäntöönpanon tukemiseksi. Komissio on antanut tarkempaa tietoa kyseisen säännöksen hyödyntämisestä ohjeissa sellaisten toimenpiteiden soveltamiselle, joilla ERI-rahastojen vaikuttavuus kytkeään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan.
- (6) Alankomaihin sovelletaan vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevää osiota. Hallitus odottaa vuoden 2019 vakausohjelmassaan, että julkisen talouden ylijäämä, joka oli 1,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen (BKT) vuonna 2018, supistuu 0,0 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2022. Uudelleenlasketun rakenteellisen rahoitusaseman ⁽⁶⁾ perusteella julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoite, joka on 0,5 prosentin rakenteellinen alijäämä suhteessa BKT:hen, ylittyy edelleen koko ohjelmakauden ajan. Vuoden 2019 vakausohjelman mukaan julkisen talouden velan, joka oli 52,4 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2018, odotetaan supistuvan 44,6 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2022. Näiden julkisen talouden kehitysarvioiden perustana oleva makrotalouden skenaario on uskottava. Komission kevään 2019 talousennusteen mukaan rakenteellisen rahoitusaseman ylijäämä, joka oli 0,8 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2018, supistuu ensin 0,7 prosenttiin vuonna 2019 ja sen jälkeen 0,2 prosenttiin vuonna 2020, mikä ylittää julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteen. Julkisen talouden velan odotetaan pysyvän vakaalla lasku-uralla. Kaiken kaikkiaan neuvosto arvioi Alankomaiden vuosina 2019 ja 2020 noudattavan vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksia. Samaan aikaan olisi tärkeää hyödyntää finanssi- ja rakennepolitiikkaa investointien kasvusuuntauksen tukemiseksi noudattaen samalla julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitetta.

⁽⁴⁾ EUVL C 320, 10.9.2018, s. 80.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽⁶⁾ Komission yhteisesti sovitut menetelmät noudattaen uudelleen laskema suhdannekorjattu rahoitusasema ilman kertaluonteisia ja väliaikaisia toimenpiteitä.

- (7) Pitkäaikaishoitoon liittyvien julkisten menojen ennustettu kasvu viittaa siihen, että julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyys kohdistuu keskimääräinen riski. Hallitus siirsi vuonna 2015 suuren osan pitkäaikaishoidon järjestelmästä kunnille parantaakseen järjestelmän tehokkuutta ja vähentää julkisia menoja. Tämän uudistuksen vaikutusta julkisen talouden kestävyys on tarpeen seurata.
- (8) Alankomaiden talletussuojarahasto on itsenäinen oikeushenkilö, jonka varat ovat marraskuusta 2018 lähtien olleet valtiovarainhallintoon avatulla tilillä, jolle ne siirrettiin Alankomaiden keskuspankissa olleelta erillistililtä. Talletussuojarahaston varat on kerrytetty vähitellen. Niiden tämänhetkinen määrä on noin 1 miljardi euroa, ja pankkien on tarkoitus maksaa rahastoon vielä 4 miljardia euroa vuoteen 2024 mennessä. Rahaston varat on sijoitettava vähäriskisistä omaisuuseristä muodostuvaan hajautettuun salkkuun 16 päivänä huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU⁽⁷⁾ (talletussuojadirektiivi) mukaisesti. Rahaston tilin siirtäminen vähentää bruttovelan määrää, mutta sillä ei ole vaikutusta julkisen talouden alijäämään. Siirron ansiosta valtiovarainhallinto voi käyttää rahaston varoja julkisten menojen rahoittamiseen, mutta sen on asetettava varat saataville tilanteessa, jossa on tarpeen maksaa korvauksia tallettajille tai rahoittaa rahaston lakisäätöihin tehtäviin kuuluvia toimenpiteitä, millä saattaa olla vaikutusta rahoitusvakauteen.
- (9) Alankomaiden kotitalouksilla on suuria asuntoihin ja eläkkeisiin liittyviä epälikvidejä omaisuuseriä yhdistettynä suureen kotitalouksien velkaan. Pitkät taseet tekevät kotitalouksista alttiita rahoitusmarkkinoiden ja talouden häiriöille. Kotitalouksien suuren velkaantuneisuuden taustalla ovat paitsi asuntolainakorkoihin perustuva avokätinen verohelpotus myös hyvin toimivan keskisegmentin puuttuminen vuokramarkkinoilta sekä suuret pakolliset eläkesäästöt. Keskeinen haaste kotitalouksien suureen velkaantuneisuuteen puuttumiselle ovat asuntomarkkinat. Niille on vuosikymmenten kuluessa muodostunut jäykkyyksiä ja vääristäviä kannustimia, jotka ohjaavat asuntorahoitusta ja alakohtaista säästökäyttäytymistä. Vuodesta 2012 on toteutettu useita toimenpiteitä, joilla tähän ongelmaan puututaan osittain. Ilmoitetusta asuntolainakorkojen verovähennyskelpoisuuden nopeutetusta supistamisesta on annettu laki, jota aletaan soveltaa vuonna 2020. Asuntolainoihin liittyvä verohelpotus tarjoaa tästä huolimatta edelleen huomattavan edun, ja sen seurauksena on yhä se, että kotitaloudet suosivat merkittävässä määrin velanottoa. Samaan aikaan yksityiset vuokra-asuntomarkkinat, jotka ovat ainoa tukea saamaton segmentti, ovat edelleen heikosti kehittyneet, ja niiden osuus kaikista asunnoista on 13 prosenttia. Vuokramarkkinoilla ei ole hyvin toimivaa keskisegmenttiä, minkä vuoksi kotitaloudet suosivat asunnon ostamista vuokraamisen sijaan. Tämä johtaa suuriin velkamääriin suhteessa tuloihin ja taloudelliseen haavoittuvuuteen.
- (10) Vaikka eläkejärjestelmä toimii eläkkeiden riittävyden ja julkisen talouden kestävyys näkökulmasta hyvin, siinä on puutteita, jotka liittyvät ylisukupolvisen oikeudenmukaisuuteen, eläkeoikeuksien läpinäkyvyyteen ja järjestelmän joustavuuteen. Lisäksi työeläkemaksut ovat korkeita ja vaihtelevat eläkerahastojen tuloksen mukaan. Näin ollen maksut voivat vaikuttaa kotitalouksien menoihin suhdanteita voimistavalla tavalla. Eläkejärjestelmän uudistus voisi elinkaaren aikana johtaa pienempiin pakollisiin eläkemaksuihin ja vakaampaan kulutukseen (ns. ”kulutuksen tasoitamiseen”). Hallitus aikoo uudistaa eläkejärjestelmän toista pilaria huomattavasti. Tavoitteena on parantaa kattavuutta ja luoda entistä läpinäkyvämpi, joustavampi ja vakuutusmatemaattisesti oikeudenmukaisempi järjestelmä. Asuntomarkkinoilla toimivien laitosten ja eläkejärjestelmän samanaikaisella uudistamisella voitaisiin lyhentää kotitalouksien taseita ja vähentää kotitaloussektorin alttiutta rahoitusmarkkinoiden ja talouden häiriöille. Tällä olisi myönteisiä vaikutuksia myös makrotalouden häiriönsietokykyyn ja talouskasvuun.
- (11) Vähäisestä työttömyydestä, avoimien työpaikkojen suuresta osuudesta ja kasvavasta työvoimapulasta huolimatta palkkojen nimelliskasvu on toistaiseksi pysynyt maltillisena (1,1 prosenttia vuonna 2017 ja 2,4 prosenttia vuonna 2018). Työehtosopimusten mukaiset palkat nousivat keskimäärin 2,1 prosenttia vuonna 2018. Sen sijaan julkisen sektorin palkat nousivat tätä nopeammin (3 prosenttia vuoden 2018 jälkipuoliskolla). Lisäksi julkisella sektorilla neuvoteltiin palkkasopimukset, joiden seurauksena kaikkien valtionhallinnon virkamiesten palkkojen nimelliskasvu on kahden vuoden jaksolla 7 prosenttia. Alemman perusasteen opettajien palkankorotuksiin on osoitettu lisärahoitusta. Lisäksi hallitus on hyväksynyt useita verotuksellisia toimenpiteitä, joilla vähennetään työhön kohdistuvaa verorasitusta ja pyritään lisäämään työssä käyvien käytettävissä olevia nettotuloja. Kotitalouksien käytettävissä olevien tulojen lisääminen entisestään vahvistamalla palkkojen nousua tukevia olosuhteita ja eläkejärjestelmän toisen pilarin uudistaminen sen läpinäkyvyyden, ylisukupolvisen oikeudenmukaisuuden ja häiriönsietokykyyn parantamiseksi tukisivat kotimaista kysyntää ja edistäisivät euroalueen tasapainottamista.

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

- (12) Aggressiivisen verosuunnittelun torjuminen on olennaisen tärkeää, jotta verojärjestelmistä saadaan tehokkaampia ja oikeudenmukaisempia, kuten vuoden 2019 euroalueen suosituksessa todetaan. Veronmaksajien aggressiivisista verosuunnittelustrategioista aiheutuvat jäsenvaltioiden väliset heijastusvaikutukset edellyttävät koordinoituja kansallisia politiikkatoimia, joilla täydennetään unionin lainsäädäntöä. Alankomaat on toteuttanut toimenpiteitä aggressiivisen verosuunnittelun torjumiseksi, mutta Alankomaiden kautta maksettujen osinkojen, rojaltien ja korkojen suuri määrä viittaa siihen, että aggressiivista verosuunnittelua harjoittavat yritykset hyödyntävät maan verosääntöjä. Suuri osa suorista ulkomaisista sijoituksista on erillisyyhtiöiden hallussa. Koska unionin ulkopuolelle (ts. sellaisilta osapuolilta, joiden kotipaikka on unionissa, sellaisille osapuolille, joiden kotipaikka on kolmansissa maissa) suoritettaviin rojaltili- ja korkomaksuihin ei sovelleta lähdeveroa, seurauksena voi olla, että kyseiset maksut välttyvät kokonaan verotukselta, jos niitä ei veroteta myöskään maksun vastaanottajan lainkäyttöalueella. Ilmoitus verotusta koskevasta uudistusohjelmasta, jossa otetaan käyttöön rojaltili- ja korkomaksuista perittävä lähdevero tapauksissa, joissa on kyse väärinkäytöksestä tai matalan verotuksen lainkäyttöalueille suoritettavista maksuista, on myönteinen askel aggressiivisen verosuunnittelun vähentämiseksi, ja ohjelman toteutusta olisi seurattava tiiviisti.
- (13) Työllisyyden kasvu on viime vuosina ollut seurausta pääasiassa tilapäisten työpaikkojen ja itsenäisen ammatinharjoittamisen lisääntymisestä, joskin vakituksessa työsuhteessa olevien työllisyyden kasvu on viime aikoina ollut tilapäisessä työsuhteessa olevien työllisyyden kasvua nopeampaa. Joustavien työmuotojen osuus on kuitenkin edelleen suuri, ja ne muodostavat merkittävän osan työmarkkinoista. Määräaikaisten työsopimusten osuus on suuri, ja yksinyrittäjien määrä kasvaa nopeasti. Tämän taustalla ovat sovellettavan työläinsäädännön ja työsuojelun suuret erot samoin kuin vero- ja sosiaaliturvalainsäädännön erot. Alankomaissa on hyväksytty toimenpidepaketti (työmarkkinatasapainoa koskeva lakiluonnos *Wet Arbeidsmarkt in Balans*), jolla on tarkoitus helpottaa vakituisten työntekijöiden palkkaamista ja rajoittaa joustavien sopimusten joustavuutta. Näiden toimenpiteiden toteuttamista (lain on tarkoitus tulla voimaan vuonna 2020) olisi seurattava tiiviisti. Lisäksi on ilmoitettu toimenpiteistä, joilla lievennetään työnantajien velvoitetta maksaa työntekijöille sairausajan palkkaa kahden vuoden ajan. Muita konkreettisia toimenpiteitä ei tähän mennessä kuitenkaan ole hyväksytty. Jotkin näistä institutionaalisista tekijöistä luovat näin yhä taloudellisia kannustimia, joiden vuoksi työntekijät ryhtyvät itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi tai suosivat yksinyrittäjyyttä. Itsenäiset ammatinharjoittajat ovat muita useammin alivakuutettuja työkyvyttömyyden, työttömyyden ja ikääntymisen varalta, mikä saattaa vaikuttaa sosiaaliturvajärjestelmän kestävyyspitkällä aikavälillä. Lisäksi näennäisyrittäjyyttä torjuvien toimenpiteiden toteuttamista on lykätty vuoteen 2020.
- (14) Vaikka työmarkkinat toimivat yleisesti ottaen hyvin, merkittävänä haasteena on edelleen työhön liittyvien yhtäläisten mahdollisuuksien ja aktiivisen osallisuuden edistäminen. Tämä koskee etenkin maahanmuuttajataustaisia henkilöitä sekä työmarkkinoiden laitamilla tai niiden ulkopuolella olevia henkilöitä. Lisäksi työmarkkinoilla on edelleen hyödyntämätöntä työvoimapotentiaalia, erityisesti osa-aikatyötä tekevien naisten suuressa ryhmässä.
- (15) Tekninen ja digiosaaminen sekä pätevät ammattilaiset ovat Alankomaiden talouden innovaatiovalmiuden ja tuottavuuden kasvun kannalta ratkaisevassa asemassa. Tämä vuoksi on tarpeen investoida nykyistä enemmän koulutukseen, myös digitaalisiin taitoihin liittyvään koulutukseen, ja edistää joustavia jatko- ja uudelleen kouluttautumismahdollisuuksia. Yhteiskunnan innovointivalmiuksien parantaminen edellyttää myös investointeja luonnontieteiden, teknologian, insinööritieteiden ja matematiikan alojen koulutukseen. Lisäksi on ratkaisevan tärkeää lisätä investointeja osaamiseen ja koulutukseen, jotta voidaan parantaa työmarkkinoiden laitamilla olevien pääsyä työmarkkinoille ja heidän työllistettävyyttään ja samalla edistää yhtäläisiä mahdollisuuksia ja aktiivista osallisuutta.
- (16) Alankomaiden tutkimus- ja kehittämisinvestointien intensiteetti on noussut yli 2 prosenttiin, mutta se on edelleen selvästi alle kansallisena tavoitteena olevan 2,5 prosentin tason ja myös alle parhaiten suoriutuvien maiden tason. Tuottavuuden osalta Alankomaat on yksi parhaiten suoriutuvista maista monilla aloilla. Tuottavuuden jatkuva kasvu riippuu sen vuoksi erittäin voimakkaasti innovoinnista. Tällaista kasvua tukisivat etenkin yksityisen sektorin lisäpanostukset tutkimukseen, kehittämiseen ja innovointiin.
- (17) Energiäkäänne ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen edellyttävät huomattavia investointeja kestävämmän ja resurssitehokkaamman talouskehityksen varmistamiseksi. Alankomaat todennäköisesti ylittää vuodeksi 2020 asetetut kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteensa, mutta vuodeksi 2030 asetettujen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää lisätoimenpiteitä. Vuodeksi 2020 asetettuja primäärienergiatehokkuutta ja uusiutuvaa energiaa koskevia tavoitteita ei saavuteta ilman lisätoimenpiteitä. Alankomaiden kansallisessa energiasopimuksessa vuodeksi 2023 asetettu uusiutuvaa energiaa koskeva tavoite on todennäköisesti saavutettavissa merituulipuistoihin tehtävien investointien ansiosta. Hallituksen tavoitteena on hyväksyä vuoden 2019 loppuun mennessä kansallinen energia- ja ilmastosuunnitelma, joka antaa vuoteen 2030 asti ulottuvan yleiskuvan Alankomaiden investointitarpeista energian ja ilmastomuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen.

- (18) Maa on tiheään asuttu, ja sillä on kehittynyt infrastruktuuri. Alankomaat on myös unionin logistiikan kannalta tärkeässä asemassa, sillä unionin suurin satama sijaitsee Rotterdamissa ja yksi unionin suurimmista lentoasemista Schipholissa. Liikenneuhkia on vähennetty rakentamalla lisäinfrastruktuuria, mutta ne aiheuttavat edelleen suuria yhteiskunnallisia kustannuksia ja niissä hukkautuu runsaasti aikaa.
- (19) Kaudella 2021–2027 voitaisiin unionin rahastoja koskevan ohjelmasuunnittelun avulla auttaa korjaamaan joitakin suosituksissa havaituista tarpeista, erityisesti vuoden 2019 maaraportin liitteen D kattamilla osa-alueilla. Näin Alankomaat voisi mainituilla aloilla hyödyntää kyseisiä rahastoja parhaalla mahdollisella tavalla.
- (20) Komissio on vuoden 2019 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson osana tehnyt kattavan analyysin Alankomaiden talouspolitiikasta ja julkaissut sen vuoden 2019 maaraportissa. Se on arvioinut myös vuoden 2019 vakausohjelman, vuoden 2019 kansallisen uudistusohjelman ja jatkoimenpiteet, joita on toteutettu Alankomaille viime vuosina annettujen suositusten noudattamiseksi. Komissio on ottanut huomioon ohjelmien ja jatkotoimenpiteiden merkityksen Alankomaiden finanssipolitiikan sekä sosiaali- ja talouspolitiikan kestävyyyden kannalta mutta myös sen, ovatko ne unionin sääntöjen ja ohjeiden mukaisia, koska unionin yleistä talouden ohjausta on tarpeen vahvistaa antamalla unionin tason panos tuleviin kansallisiin päätöksiin.
- (21) Neuvosto on tutkinut vuoden 2019 vakausohjelman tämän arvioinnin perusteella ja katsoo ⁽⁸⁾, että Alankomaiden odotetaan noudattavan vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksia.
- (22) Neuvosto on tutkinut vuoden 2019 kansallisen uudistusohjelman ja vuoden 2019 vakausohjelman komission perusteellisen tarkastelun ja tämän arvioinnin perusteella. Asetuksen (EU) N:o 1176/2011 6 artiklan nojalla annetut neuvoston suositukset ilmenevät jäljempänä esitettävistä suosituksista 1 ja 3. Neuvoston suositukset tukevat osaltaan myös vuoden 2019 euroalueen suosituksen, erityisesti euroaluetta koskevien suositusten 1 ja 4, täytäntöönpanoa. Suosituksessa 3 tarkoitetuilla finanssipoliittisilla toimilla pyritään muun muassa puuttumaan epätasapainoihin, jotka liittyvät vaihtotaseen ylijäämään,

SUOSITTAA, että Alankomaat toteuttaa vuosina 2019 ja 2020 toimia, joilla se

1. vähentää velanoton suosimista kotitaloussektorilla ja asuntomarkkinoiden vääristymiä, myös tukemalla yksityisen vuokra-asuntosektorin kehittämistä; varmistaa, että eläkejärjestelmän toisen pilarin läpinäkyvyyttä, sukupolvien välistä oikeudenmukaisuutta ja häiriönsietokykyä parannetaan; lisää kotitalouksien käytettävissä olevia tuloja muun muassa edistämällä palkkojen nousua tukevia olosuhteita työmarkkinaosapuolten asemaa kunnioittaen; puuttuu verojärjestelmän piirteisiin, jotka saattavat helpottaa aggressiivista verosuunnittelua erityisesti toiseen maahan tapahtuvien maksujen välityksellä, etenkin toteuttamalla ilmoitetut toimenpiteet;
2. vähentää yksinyrittäjäksi ryhtymisen kannustimia ja edistää samalla riittävää sosiaaliturvaa yrittäjille sekä torjuu näennäisyrittäjyyttä; kehittää kokonaisvaltaista elinikäistä oppimista ja parantaa etenkin työmarkkinoiden laitamilla ja niiden ulkopuolella olevien taitoja;
3. hyödyntää finanssi- ja rakennepolitiikkaa investointien kasvusuuntauksen tukemiseksi julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitetta noudattaen; keskittää investointeihin liittyvän talouspolitiikan etenkin yksityisellä sektorilla tehtävään tutkimukseen ja kehittämiseen, uusiutuvaan energiaan, energiatehokkuuteen, kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisstrategioihin sekä liikenteen pullonkaulojen poistamiseen.

Tehty Brysselissä 9 päivänä heinäkuuta 2019.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. LINTILÄ

⁽⁸⁾ Asetuksen (EY) N:o 1466/97 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.